

Helt osannolikt – en topp, en uppspelning, en blåstjärt!

Foto: Stefan Hage

Blåstjärten på Koivuvaara

Jonas Knappe hade precis varit i Finland och tittat på blåstjärt (*Tarsiger cyanurus*). Han skulle skåda en vecka i Lappland med sin bror, men skulle först invänta brodern i Kiruna. Efter som Jonas hade lite tid att slå ihjäl begav han sig till Koivuvaara natten till den 17 juni. Klockan var runt två på natten.

– Jag stack dit för att titta lite efter skogsarter men resultatet var dåligt, berättar Jonas.

– Jag fick för mig att repetera blåstjärtens sång, så jag spelade upp den från min mobil på låg volym – då svarande något i bakgrunden!

Jonas var tvungen att kolla inspelningen, så att "svaret" inte kom därifrån. För säkerhets skull stängde han till och med av mobilen, men svaret kom inte från telefonen. utan längre bort ifrån.

Jonas gick efter ljude och hittade snart en sjungande 2k-hanne blåstjärt.

Den här blåstjärten blev sommarens stora dragplåster i norr. Läs också mer om fågelns tidvis lite märkliga sångstrof på annan plats i detta nummer av Roadrunner.

Ytterligare en sjungande blåstjärt filmades av Per Edenius vid Vassajohka, sydost om Vistasstugan, Nikkaluokta natten till den 2 juli.

– CORELL

En spin-off av Jonas Knapes blåstjärt blev den här nordsångaren (*Phylloscopus borealis*) som sjöng ett par nätter i Kiruna.

Foto: Ulf Ståhle

Jämtlands första vitnäsa (*Gavia adamsii*) stortrivs i Järpen. Den här bilden är för övrigt tagen kl. 22.30 den 15 juni.

Foto: Trond Sorhuus

Hansjöfågeln är Sveriges nordligaste vadarsvala genom tiderna och den tangerade dessutom det gällande "tidigast-på-året"-rekordet.

Foto: Weine Erlandsson

Dalarnas första vadarsvala

Lars Hansson tog sin vanliga runda hemma i Dalarna den 15 maj. Klockan hade nästan hunnit bli sju på kvällen när han stannade i Hansjö vid den enda plöjda åkern i trakten.

– Jag tänkte att jag skulle hitta några fjällpipare (*Charadrius morinellus*), men istället såg jag något som sprang längst bort på åkern. Fågeln hade ryggen mot mig och den påminde om en trast, berättar Lars.

– Till slut vände den på sig och jag såg att det var en vadarsvala (*Glareola sp.*) – frågan var bara vilken art.

Ganska snabbt började det att komma folk, men fortfarande hade

inte fågeln flugit eller på något annat sätt avslöjat sin arttillhörighet.

Efter en timme tog sig vadarsvalan till slut en flygtur och kunde bestämmas till en svartvingad (*Glareola nordmanni*). Fågeln stannade vid åkern i Hansjö fram till den 18 maj.

– CORELL

Kommentar: Tidigare har det setts 20 svartvingade vadarsvalor i landet. Hansjösvalan var det första fyndet av en vadarsvala överhuvudtaget i Dalarna. Dessutom är fyndet det nordligaste av en vadarsvala i Sverige och tangerar även det tidigaste fyndet på året av en vadarsvala. 45 pers kryssade upp sig i Hansjö.

Minst 45 pers fick kryss i Hansjö.

Foton: Per Lif

Ett drygt dussin hallänningar lyckades få in ökenvarfågel på Sverigelistan sent på söndagkvällen den 20 maj.

Foto: Andy Hultberg

Ökenvarfågeln vände snabbt ryggen åt övriga Skådarsverige och hade dragit vidare när morgonen grydde.

Foto: Hans Johansson

Ökenvarfågeln i Falkenberg

Roger Hermesgård och hans pappa Gert var ute ganska sent på kvällen den 20 maj och letade efter stenskvättor eller något sådant.

– Vid 8-tiden på kvällen fick Roger och jag syn på en varfågel. Vi reagerade även om vi bara hade handkikarna, berättar Gert Hermesgård.

De hämtade tubkikarna och blev mer stärkta i sina misstankar om att det kunde röra sig om en ökenvarfågel (*Lanius meridionalis*).

Hermesgård började ringa runt och det droppade in lite folk. Ett

BMS-larm om en avvikande varfågel larmades ut, men många förstod uppenbarligen inte riktigt vad det betydde, för det var inte särskilt många som kom för att se fågeln.

Bestämningen blev säkrad före skymningen, men efter natten var ökenvarfågeln försvunnen.

– CORELL

Kommentar: Sedan tidigare finns det åtta fynd av ökenvarfågel i Sverige. Det är bara 145 medlemmar som har arten klar, vilket utgör mindre än tio procent. Bara 14 pers fick in Falkenberg-fågeln.

Några stockholmsskådare betraktar rödhuvudet. Horssten ligger längst ut i den mellersta skärgården och hit kommer man bara med taxi- eller privatbåt.

Foto: Thomas Strid

Rödhuvad törnskata på Horssten

Morgonen den 22 maj var en sådan där lite disig morgon med sydostvind och mycket nedfall.

– Som det nästan alltid är med rariteter på Horssten var det bortåt tio-tiden som jag upptäckte den rödhuvade törnskatan (*Lanius senator*), berättar Anders Haglund.

– Jag gick just sista rundan då jag fick se den.

Kanske hade fågeln blivit attackerad på väg in mot Horssten, vilket skulle kunna vara förklaringen till att törnskatan inte hade någon stjärt.

Kanske var också avsaknaden av stjärtfjädrar orsaken till att fågeln inte bara stannade resten av dagen ute på Horssten, utan också dagen därpå.

– CORELL

Avsaknad av stjärt var kanske orsaken till att rödhuvudet blev mer stationärt ute på Horssten än vad rarrisar brukar vara där.

Foto: Carl Bredberg

En av vårens mest besökta och larmade rariteter – den iberiska gransångaren vid Busör.

Foto: Mikael Arinder/Skånska Bilden

De iberiska allt vanligare

Vid Ottenby ringsmärktes det en iberisk gransångare (*Phylloscopus ibericus*) den 27 april och den 21–23 maj fanns det ytterligare en fågel vid Segerstad fyr. Vårens riktigt stora dragplåster när det gäller iberiska gransångare var dock Busörfågeln.

– Jag skulle lämna Busör och brukar då allting åka med rutorna nedvade den första biten, berättar Peter Franzén som upptäckte fågeln.

– Jag hörde någonting som jag associerade till någon flugsnappare och tog och backade upp bilen. Fågeln sjöng 4-5 gånger till.

Då kom PG Utterfors och Christopher Gullander och de fick också höra fågeln. Efter att ha letat rätt på "sångaren" kunde de konstatera att den såg ut ungefär som en gransångare.

Peter hade en mp3-spelare med sig och började leta fram iberisk gransångare på den. Sången stämde precis och larmet kunde gå ut.

Efter Lönestig råder det ju alltid en viss tveksamhet när det gäller iberiska, men för en gångs skull verkade alla överens. Trots det kontaktades Lars Svensson för ett expertutlåtande.

de. Redan på en inspelning av Busörfågeln höll Lars Svensson med om artbestämningen, men dessutom passerade Lars Busör en tid efter upptäckten och lyssnade på fågeln live. Bedömningen stod sig och de 290 som har fått kryss vid Busör på sångaren kan nog känna sig trygga med att det krysset står sig.

– CORELL

Kommentar: Tom 2006 hade tre fynd av iberisk gransångare gjorts i Sverige. Hela 394 pers hade hängt in någon av de gamla obsarna.

Lars Svensson kom också förbi och lyssnade på den iberiske.

Foto: Christopher Gullander

Även i år sköjlde vitvingade tärnor (*Chlidonias leucopterus*) över sydligaste Sverige i goda antal kring mitten av maj.

Foto: Martin Alexandersson